

حرکت

شماره ۲۸ - ص ص : ۲۹ - ۲۹

تاریخ دریافت : ۸۴ / ۰۱ / ۲۸

تاریخ تصویب : ۸۴ / ۰۸ / ۲۹

بررسی آزمایشی تأثیر ورزش بر سلامت روانی دانشجویان

عزت ا... احمدی^۱ - سیاوش شیخ علیزاده - محسن شیرمحمدزاده

عضو هیأت علمی گروه روان‌شناسی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان - عضو هیأت علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان - عضو هیأت علمی گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

چکیده

مقاله حاضر به بررسی آزمایشی تأثیر فعالیت‌های ورزشی بر ارتقاء سلامت روانی دانشجویان می‌پردازد. در این زمینه پرسشنامه سلامت عمومی (CHQ) در بین دانشجویان ورودی ۸۳ دانشکده‌های ادبیات و ... توزیع گردید و پس از پاسخگیری از سوی دانشجویان ۲۰ نفر از پسران و ۲۰ نفر از دختران که بالاترین نمره کل سلامت عمومی را کسب کرده بودند انتخاب شدند و به طور تصادفی در چهار گروه (۱۰ دختر گروه آزمایشی، ۱۰ نفر پسر گروه آزمایشی، ۱۰ نفر گروه کنترل دختر و ۱۰ نفر گروه کنترل پسر) قرار داده شدند. به گروه‌های آزمایش درس تربیت بدنی (۱) ارائه گردید قبل از اعمال متغیر مستقل (فعالیت‌های ورزشی) تفاوت معنی‌داری بین گروه‌های چهارگانه از نظر سلامت روانی و جیوه‌های آن مشاهده نگردید. بعد از اعمال متغیر مستقل به مدت ۱۲ هفته و هر هفته دو جلسه تحلیل واریانس یک راهه تفاوت معنی‌داری را بین گروه‌های چهارگانه از نظر سلامت روانی و جیوه‌های آن نشان داد و آزمون تعقیبی ... تفاوت مذکور را بین گروه دختران و پسران گروه آزمایشی با دختران و پسران گروه کنترل نشان داد.

واژه‌های کلیدی

سلامت روانی، فعالیت بدنی، اضطراب، افسردگی، جسمانی کردن، نارسا کنش و ری اجتماعی.

مقدمه

مفهوم سلامت روانی جنبه‌ای از مفهوم کلی سلامت است و به کلیه روش‌ها و تدابیری اطلاق می‌شود که برای جلوگیری از ابتلا به بیماری‌های روانی به کار می‌روند. در سال‌های اخیر، انجمان کانادایی بهداشت روانی این مفهوم را در سه قسمت تعریف کرده است؛ قسمت اول نگرش‌های مربوط به خود که شامل تسلط بر هیجان‌های خود، آگاهی از ضعف‌های خود و رضایت از خوشی‌های ساده است؛ قسمت دوم نگرش‌های مربوط به دیگران که شامل علاقه به دوستی‌های طولانی و صمیمی، احساس تعلق به یک گروه و احساس مسئولیت در محیط انسانی و مادی است؛ و قسمت سوم نگرش‌های مربوط به زندگی که شامل پذیرش مسئولیت‌ها، انگیزه توسعه امکانات و علایق خود، توانایی اخذ تصمیم‌های شخصی و انگیزه خوب کار کردن است (۳).

در زمینه رابطه ورزش و سلامت روانی قبلًا تصور عموم بر این بود که فعالیت‌های ورزشی برای سلامت جسمانی مفید است. امروزه به این امر توجه شده که ورزش علاوه بر سلامت جسمانی، می‌تواند در ارتقای سلامت روانی نیز موثر باشد (۱۲).

مطالعات لاندرز و پتروزیلو (۱۹۹۴) در زمینه بررسی نتایج ۲۷ مطالعه بین سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۱ نشان داد که ۸۱ درصد پژوهشگران به این نتیجه دست یافته‌اند که فعالیت جسمانی با کاهش اضطراب مرتبط است. بررسی‌های فراتحلیلی نیز ارتباط بین کاهش اضطراب و فعالیت‌های ورزشی را به طور معنی‌داری نشان داده است (۵ و ۱۳). این کاهش اضطراب برای همه آزمودنی‌ها بدون در نظر گرفتن نوع اضطراب (صفتی، حالتی و روان زیست‌شناسی)، شدت یا مدت فعالیت‌های ورزشی و نوع برنامه ورزشی (حادی یا مزمن بودن) رخ داده است. بررسی فراتحلیلی کرافت (۱۹۹۷) نشان داد که فعالیت‌های ورزشی با کاهش معنی‌دار افسردگی در آزمودنی‌ها، مرتبط است. یافته‌ها نشان می‌دهد که اثر ضدافسردگی فعالیت‌های ورزشی از جلسات اولیه فعالیت‌های ورزشی آغاز شده و پس از پایان فعالیت‌های ورزشی تداوم می‌یابد (۶ و ۱۴). حیطة دیگر مرتبط با سلامت روانی، رابطه فعالیت‌های ورزشی و خواب است. بررسی فراتحلیلی خواب توسط کوبیتز و همکاران (۱۹۹۶) نشان می‌دهد که فعالیت‌های ورزشی به طور معنی‌داری منجر به افزایش زمان کلی خواب می‌گردد. با وجود مجموعه‌ای از شواهد رو به رشد در زمینه رابطه بین ورزش و سلامت روانی، سازمان‌ها تمایلی به تایید کاربرد فعالیت‌های ورزشی در بهبود اختلالات روانی ندارند.

همچنین فعالیت‌های ورزشی توسط روان‌شناسان بالینی و روان‌پژوهان به عنوان راهبرد مداخله‌ای کارامد مورد پذیرش قرار نگرفته است. برای مثال بررسی افسردگی و روش‌های درمان آن، ارزش درمانی فعالیت‌های ورزشی را آشکار نساخت (۹). فولکنر و بیدل (۲۰۰۱) نیز گزارش کردند که فعالیت‌های ورزشی توسط روان‌شناسان بالینی به عنوان درمان تصادفی و غیرمهم تلقی می‌شود. با توجه به یافته‌ها و نظرهای متناقض، پژوهش حاضر به بررسی آزمایشی تأثیر ورزش بر سلامت روانی دانشجویان در نیمسال اول سال تحصیلی ۸۴ - ۸۳ در دانشگاه تربیت معلم آذربایجان پرداخته و در این زمینه فرضیه‌های زیر تدوین شده است:

۱. بین دختران گروه آزمایش و گروه کنترل از نظر سلامت روانی و حیطه‌های آن تفاوت وجود دارد.
۲. بین پسران گروه آزمایش و گروه کنترل از نظر سلامت روانی و حیطه‌های آن تفاوت وجود دارد.
۳. بین گروه‌های چهارگانه از نظر سلامت روانی و حیطه‌های آن تفاوت وجود دارد.

روش تحقیق

(الف) طرح تحقیق

طرح حاضر از نوع طرح شبه تجربی است که در آن چهار گروه شرکت داده شدند. از دو گروه دختر، یک گروه شاهد و یک گروه آزمایش و از دو گروه پسر نیز یک گروه شاهد و یک گروه آزمایش بودند.

(ب) آزمودنی‌ها

آزمودنی‌های پژوهش حاضر، ۴۰ دانشجوی ورودی ۸۳ بودند. شیوه انتخاب آزمودنی‌ها به این ترتیب بود که نخست پرسشنامه سلامت عمومی گلدنبرگ در بین دانشجویان تازه ورود دانشکده ادبیات که تعدادشان ۲۲۰ نفر بود، توزیع شد. از بین آنان ۴۰ نفر که در پرسشنامه سلامت عمومی نمره کل بیشتری آورده بودند و از نظر سلامت روانی وضعیت وخیمی داشتند، انتخاب شدند.

ج) ابزار اندازه‌گیری

برای سنجش سلامت روانی دانشجویان از پرسشنامه سلامت عمومی گلدبیرگ که حاوی ۲۸ پرسش و ۴ خرده مقیاس یا حیطه است، استفاده شد. این پرسشنامه که از شناخته شده‌ترین ابزارهای غربالگری است، به صورت فرم‌های ۱۲، ۲۸، ۳۰ و ۶۰ ماده‌ای طراحی شده است. در پژوهش حاضر فرم ۲۸ ماده‌ای پرسشنامه سلامت عمومی که کاربرد گستردگی دارد، مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه از ۴ خرده مقیاس یا حیطه که هر کدام دارای ۷ پرسش است، تشکیل شده است. این حیطه‌ها عبارتند از: نشانه‌های جسمانی (مقیاس A)، اضطراب (مقیاس B)، اختلال در کارکرد اجتماعی (مقیاس C)، افسردگی (مقیاس D).

به هریک از حیطه‌های چهارگانه ۱ نمره و به کل پرسشنامه یا ۲۸ پرسش نیز ۱ نمره تعلق می‌گیرد. بدین ترتیب این پرسشنامه ۵ نمره جداگانه به دست می‌دهد (۲). پایایی حیطه‌های چهارگانه پرسشنامه مورد نظر به روش‌های آلفای کرونباخ به ترتیب ضرایب ۰/۹۲، ۰/۸۸، ۰/۹۱، ۰/۸۳، ۰/۷۹، ۰/۷۵، ۰/۸۸ و ۰/۸۹ گزارش شده است. این پرسشنامه همچنین با استفاده از نمره کل فهرست تجدیدنظر شده علائم روانی (SCL90-R) اعتباریابی شده است. ضرایب اعتبار برای حیطه‌های چهارگانه به ترتیب عبارتند از: ۰/۸۶، ۰/۸۵، ۰/۸۲ و ۰/۸۲ (۱).

د) شیوه اجرا

آزمودنی‌های انتخاب شده به طور تصادفی در ۴ گروه (دو گروه شاهد و دو گروه آزمایش) قرار گرفتند. سپس با هماهنگی مدیران گروه‌ها، به طور تصادفی به دو گروه (یک گروه دختر و یک گروه پسر) درس تربیت بدنی ۱ ارائه شد. با توجه به سرفصل درس تربیت بدنی ۱ که بیشتر بر بهبود آمادگی جسمانی و حرکتی دانشجویان تأکید دارد، برای توسعه فاکتورهای آمادگی جسمانی مثل قدرت عضلانی، استقامت قلبی - عروقی و تنفس، استقامت عضلانی، انعطاف‌پذیری و فاکتورهای آمادگی حرکتی مثل چابکی، سرعت، توان، تعادل، هماهنگی، زمان واکنش در طول ۱۲ هفته و هر هفته ۲ جلسه دانشجویان گروه آزمایش در تمرینات کلاس‌های تربیت بدنی عمومی شرکت داده شدند. شایان ذکر است که شرکت دوبار در تمرینات کلاس‌های تربیت بدنی عمومی از سوی استادان برای دانشجویان گروه آزمایش اجباری شده بود. بعد از ۱۲ هفته، پرسشنامه سلامت عمومی گلدبیرگ دوباره توسط ۴ گروه قبلی (دو گروه آزمایش و دو گروه شاهد) جواب داده شد.

نتایج و یافته‌های تحقیق

قبل از اعمال متغیر مستقل (فعالیت‌های ورزشی)، وضعیت سلامت روانی چهار گروه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تحلیل واریانس یکراهمه در جدول ۱ تفاوت معنی‌داری را بین گروه‌های چهارگانه در سلامت روانی و حیطه‌های آن (نشانه‌های جسمانی، اضطراب، اختلال در کارکردهای اجتماعی) و افسردگی نشان نداد ($P > 0.05$).

جدول ۱ - نتایج تحلیل واریانس یکراهمه نمرات سلامت روانی و حیطه‌های آن در گروه‌های چهارگانه
قبل از اعمال متغیر مستقل

Sig	F	میانگین مجدورات	DF	مجموع مجدورات	منابع تغییرات	سلامت روانی و حیطه‌های آن
0/۱۹	1/۸۵	۷/۱۵	۳	۲۱۷۴	بین گروه‌ها	نشانه‌های جسمانی (مقیاس A)
		۴/۳۱	۳۶	۱۵۵/۵۰	درون گروه‌ها	
			۳۹	۱۷۶/۹۷	کل	
0/۱۹	1/۸۹	۷/۰	۳	۲۲/۵۰	بین گروه‌ها	اضطراب (مقیاس B)
		۴/۰۱	۳۶	۱۶۲/۶۰	درون گروه‌ها	
			۳۹	۱۸۵/۱۰	کل	
0/۲۹	1/۲۹	۰/۰۰	۳	۱۶/۰۰	بین گروه‌ها	اختلال در کارکرد اجتماعی (مقیاس C)
		۴/۲۳	۳۶	۱۵۲/۶۰	درون گروه‌ها	
			۳۹	۱۶۹/۱۰	کل	
0/۲۴	1/۴۹	۱۰/۱۶	۳	۳۰/۵۰	بین گروه‌ها	افسردگی (مقیاس D)
		۶/۹۶	۳۶	۲۵۰/۶۰	درون گروه‌ها	
			۳۹	۲۸۱/۱۰	کل	
0/۲۷	1/۳۴	۴۳/۸۶	۳	۱۲۱/۶۰	بین گروه‌ها	سلامت روانی کل
		۳۲/۶۶	۳۶	۱۱۷۶	درون گروه‌ها	
			۳۹	۱۳۰/۷/۶۰	کل	

بعد از اعمال متغیر مستقل، به آزمون فرضیه‌های پژوهش پرداخته شد. به منظور بررسی فرضیه اول پژوهش مبنی بر تفاوت دختران گروه آزمایش و گروه کنترل از نظر سلامت روانی و حیطه‌های آن، از آزمون T مستقل استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲ - میانگین، انحراف معیار، مقدار T و سطح معنی‌داری دختران گروه آزمایش و کنترل از نظر سلامت روانی و حیطه‌های آن

Sig	T	Df	انحراف معیار	میانگین	تعداد	گروه‌ها	سلامت روانی و حیطه‌های آن
*/***	-11/93	18	2/02	3/20	10	آزمایش	نشانه‌های
			2/60	16/90	10	کنترل	جسمانی (مقیاس A)
*/***	-11/04	18	1/84	2/00	10	آزمایش	اضطراب
			3/39	16	10	کنترل	(مقیاس B)
*/***	-9/69	18	2/07	2/90	10	آزمایش	اختلال در کارگرد
			2/31	13/70	10	کنترل	اجتماعی (مقیاس C)
*/***	-6/77	18	1/66	1/90	10	آزمایش	افسردگی
			4/95	13/10	10	کنترل	(مقیاس D)
*/***	-12/82	18	2/97	11/50	10	آزمایش	سلامت روانی کل
			10/04	58/80	10	کنترل	

همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، میانگین نمرات گروه آزمایش در سلامت روانی کل و حیطه‌های آن (نشانه‌های جسمانی، اضطراب، اختلال در کارگردانی اجتماعی و افسردگی) از میانگین نمرات گروه کنترل کمتر است و در حیطه‌های چهارگانه و سلامت روانی کل بین گروه‌های آزمایش و کنترل تفاوت معنی‌داری مشاهده می‌شود ($P < 0.0001$). از این‌رو گروه آزمایش از سلامت روانی بهتری برخوردارد.

فرضیه دوم آزمایش ادعا می‌کرد پسران گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل از سلامت روانی مطلوبی برحوردارند. نتایج ارائه شده در جدول ۳ نشان می‌دهد در تمام حیطه‌های سلامت روانی و نیز در سلامت روانی کل میانگین نمرات گروه آزمایش کمتر از گروه کنترل و تفاوت مشاهده شده در بین دو گروه معنی‌دار است ($P < 0.001$).

جدول ۳ - میانگین، انحراف معیار، مقدار T و سطح معنی‌داری پسران گروه آزمایش و کنترل از نظر سلامت روانی و حیطه‌های آن

Sig	T	Df	انحراف معیار	میانگین	تعداد	گروه‌ها	سلامت روانی و حیطه‌های آن
.000	-9/86	۱۸	۱/۵۶ ۲/۴۷	۲ ۱۳/۹	۱۰ ۱۰	آزمایش کنترل	نشانه‌های جسمانی (A)
.000	-9/۰۳	۱۸	۱/۴۹ ۳/۳۵	۳/۷ ۱۴/۲	۱۰ ۱۰	آزمایش کنترل	اضطراب (B)
.000	-11/۹۵	۱۸	۱/۱۹ ۲/۷۹	۳/۱ ۱۴/۶	۱۰ ۱۰	آزمایش کنترل	اختلال در کارکرد اجتماعی (C)
.000	-11/۲۷	۱۸	۱/۷۱ ۲/۱۴	۳/۴ ۱۳/۲	۱۰ ۱۰	آزمایش کنترل	افسردگی (D)
.000	-9/۷۹	۱۸	۲/۴۴ ۱۷۲/۳۴	۱۲/۲ ۱۰۹/۹	۱۰ ۱۰	آزمایش کنترل	سلامت روانی کل

برای بررسی فرضیه سوم مبتنی بر اینکه بین گروه‌های چهارگانه از نظر سلامت روانی و حیطه‌های آن تفاوت معنی‌داری وجود دارد، از آرموون تحلیل واریانس یکراهه (ANOVA) استفاده شد.

جدول ۴ - نتایج تحلیل واریانس یک راهه نمرات سلامت روانی و حیطه های آن در گروه های چهارگانه بعد از اعمال متغیر مستقل

Sig	F	میانگین مجدورات	df	مجموع مجدورات	نتایج تغییرات	سلامت روانی و حیطه های آن
*/***	۸۱/۱۴	۰۶۲/۰۳	۳	۱۶۹۰/۶	بین گروه ها	نشانه های جسمانی (مقیاس A)
		۶/۹۲	۳۶	۲۴۹/۴	درون گروه ها	
			۳۹	۱۹۴۰	کل	
*/***	۶۷/۰۴	۴۲۷/۸۰	۳	۱۴۶۳/۴	بین گروه ها	اضطراب (مقیاس B)
		۷/۱۱	۳۶	۲۵۶/۲	درون گروه ها	
			۳۹	۱۷۱۹/۶	کل	
*/***	۸۴/۲۲	۳۸۰/۴۹	۳	۱۱۴۰/۴۷	بین گروه ها	اختلال در کارکرد اجتماعی (مقیاس C)
		۴/۷۳	۳۶	۱۷۰/۳۰	درون گروه ها	
			۳۹	۱۳۱۱/۷۷	کل	
*/***	۴۲/۰۹	۳۷۱/۲۶	۳	۱۱۱۳/۸۰	بین گروه ها	افسردگی (مقیاس D)
		۸/۷۱۷	۳۶	۳۱۲/۸۰	درون گروه ها	
			۳۹	۱۴۲۷/۶۰	کل	
*/***	۷/۹۳	۲۱۸۷۳/۶۶	۳	۶۵۶۲۱	بین گروه ها	سلامت روانی کل
		۷۴۶۱/۴۰	۳۶	۲۶۸۶۱/۰۶	درون گروه ها	
			۳۹	۳۳۴۲۳۱/۶۰	کل	

همان طور که جدول ۴ نشان می دهد، تفاوت معنی داری بین گروه های چهارگانه از نظر سلامت روانی (و حیطه های آن) وجود دارد و مقدار P به دست آمده از $0/05$ کوچکتر است ($P < 0/05$). برای مقایسه تفاوت جفت میانگین ها از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. تفاوت معنی داری (در سطح $0/05 < P$) بین گروه های آزمایش (دختران و پسران شرکت کننده در فعالیت های ورزشی) با گروه های کنترل نشان داد.

بحث و نتیجه گیری

همان طور که در مقدمه ذکر شد، دو نوع شواهد متناقض در زمینه رابطه ورزش و سلامت روانی وجود دارد. از یک طرف یافته های پژوهشی (۵، ۶، ۱۰، ۱۱ و ۱۳) نشان دهنده تأثیر فعالیت های ورزشی بر ارتقای سلامت روانی است و از سوی دیگر، برخی یافته ها (۹) بر عدم تأثیر فعالیت های ورزشی به عنوان مداخله درمانی اشاره دارند. آنچه مسلم است و نتایج پژوهش حاضر نیز نشان می دهد، تأثیر ورزش و فعالیت های ورزشی و جسمانی بر سلامت روانی را نمی توان انکار کرد. فعالیت های ورزشی به روشن های مختلف می تواند منجر به سلامت روانی افراد شود. یکی از مدل های موجود در این زمینه، مدل روان شناختی سان استروم (۱۹۷۸) است. این مدل فرض می کند که شرکت در فعالیت های جسمانی توانایی جسمانی را که به طور مثبت خودباری فرد را تحت تأثیر قرار داده و در نهایت منجر به بالا رفتن عزت نفس فرد می شود، افزایش می دهد. یافته های مختلف نیز (۸ و ۱۶) نشان می دهند فعالیت های جسمانی منجر به افزایش عزت نفس می شود. بدیهی است که افزایش عزت نفس تغییراتی در جهت مثبت در روابط بین فردی و شبکه اجتماعی فرد به وجود می آورد و چنین تغییراتی به نفع سلامت روانی فرد است. چرا که گسترش شبکه اجتماعی چه به طور مستقیم یعنی از طریق یافتن دوستان جدید و چه به طور غیر مستقیم از طریق افزایش عزت نفس و برقراری رابطه بین فردی براساس الگوی ارتباطی، جرأت ورزانه فرد را در مقابل رویدادهای استرس زا مقاوم می سازد.

مدل دیگر در این زمینه، فرضیه حواس پرتی است. در این مدل فرض می شود که فعالیت های ورزشی به عنوان عامل حواس پرت یا عامل رها کننده فرد از حرکات و احساسات استرس زا عمل می کنند که این امر می تواند منجر به بهبود روان شناختی فرد شود (۴). واقعیت این است که تداوم بسیاری از اختلالات روان شناختی از قبیل اختلالات اضطرابی، اختلالات خلقی (از جمله افسردگی)، نارسایی در کار کرده ای اجتماعی و... به دلیل نمرکز بر تفکرات و نگرش های منفی است. برایین اساس یکی از مداخله های روان شناختی این است که فرد را از تمرکز تفکرات منفی و جنبه های استرس زای زندگی دور نگه دارند که فعالیت های ورزشی نیز همین نقش را به وسیله ویژگی حواس پرتی به خوبی ایفا می کند و فرد را از گرفتار شدن در حلقة معیوب نجات می دهد.

مدل سوم تأثیر فعالیت‌های بدین بر سلامت روانی مدل زیست شناختی است. در این مدل گفته می‌شود که علت تأثیر فعالیت‌های بدین بر سلامت روانی، تغییرات بیوشیمیایی و زیست شناختی است.

در بیان با عنایت به یافته‌های پژوهش حاضر به کلیه مسئولان مراکز آموزشی و غیرآموزشی توصیه می‌شود که برای حفظ سلامت روانی کارکنان، نیم ساعت فعالیت ورزشی را به عنوان یکی از ضروری ترین برنامه‌های سازمان حود قرار دهند و افراد را به اجرای آن ملزم کنند.

منابع و مأخذ

۱. حقیقی، جمال. عطاری، یوسفعلی. رحیمی، سینا. سلیمانی نیا، لیلا. (۱۳۷۸). "رباطه سرسختی و مولفه‌های آن با سلامت روانی در دانشجویان پسر دوره کارشناسی دانشگاه". *مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره سوم، سال ششم، ش ۳ و ۴.*
۲. دادستان، پریخ. (۱۳۷۷). "تنیدگی یا استرس، بیماری جدید تمدن". *انتشارات رشد.*
۳. گروسی، میرتقی. مانی، آرش. (۱۳۸۳). "بررسی وضعیت سلامت روانی کارکنان شرکت یالایشگاه نفت تبریز". *دانشور، سال ۱۱، ش ۲.*
4. Bahrke, M.S. and Morgan, W.P. (1978). "Anxiety reduction following exercise and mediation cognitive therapy and research", 2, PP: 323- 333
5. Calfas, K.J., Taylor, W.C. (1994). "Effects of physical activity on psychological variables in adolescents". *Pediatric exercise science*, 6, PP: 406-423
- 6 Craft, L.L. (1997). "The effect of exercise on clinical depression and depression resulting from mental illness: a meta - analysis". *Arizona state university.*
- 7 Faulkner, G. and Biddle, S J H (2001). "Exercise and mental health: It's just not psychology!" *Journal of sports science*, 19, PP: 433-444.
- 8 Gruber, J.J. (1986). "Physical activity and self - esteem development in children (The academy papers. No. 19)" *Champaign, IL: Human Kinetics Publishers.*
9. Hale, A S. (1997). "ABC of mental health: depression" *BMJ*, 315, 43-46, Free full text.
10. Kubitz, K.K., Landers, D.M., Petruzzello, S.J., and Han, M.W. (1996). "The effect of acute and chronic exersie on sleep" *sports medicine* 21 (4).
- 11 Landers, D.M. Petruzzello, S.J. (1994) "Physical activity fitness and anxiety. Champaign", IL: Human Kinetics Publishers.
12. Landers, D.M. (2005). "The influence of exercise on mental health". <http://www.fitness.gov/mentalhealth.htm>

13. Mac. Donald, D.G., and Hodgdon, J.A. (1991). "The psychological effects of aerobic fitness training: research and theory". New York, springer - verlag.
14. North, T.C., McCullagh, P. and Tran, Z.V. (1990). "Effects of exercise in depression" *Exercise and sport science reviews*, 18, PP:379-415.
15. Sonstroem, R.J (1978). "Physical estimation and attraction scales: rational and research". *Medicine and sciences in sports*, 10, 97-102, Medline.
16. Spence, J.C., Poon, P., Dyck, P. (1997). "The effect of physical - activity participation on self - concept: a meta - analysis (abstract)". *Journal of sport and exercise psychology*, 19.